

У дуже багатьох американських та інших іноземних фільмах Ви бачите сюжети, в яких найкращим сховищем та місцем пересування являється вентиляція. Там і злочинці, і поліція постійно по них лазять, проникають у різні приміщення, при чому, ніколи не застрягають, не брудняться і не обпікаються. Але важко сприймати такі трюки в серйоз, коли подивитесь на розмір вентиляційних труб у наших будинках. Так давайте ж розглянемо, чи дійсно закордоном таких розмірів вентиляції і чи реальні вони в нашій країні.

Так от, візьмемо для прикладу Сполучені Штати Америки. Там приділяється багато уваги здоров'ю, комфорту та безпеці. В усіх будинках є дві вентиляційних системи: впускна та витяжна. І це при тому, що в них всюди є кондиціонери. Витяжна в середньому за розмірами 20x20 см., а от впускна - набагато більша: нема конкретних параметрів, але людина поміститься може. Вони спеціально зроблені такими, щоб в випадку пожежі або ще яких-небудь катастроф був доступ до людей. Там все продумано до дрібниць і тому їм набагато легше жити. Бо комфорт - це не привілеція, а необхідність для нормального життя. Наші люди ще поки що цього не розуміють.

У нас вентиляційні канали і вентиляційні системи суттєво відрізняються від їхніх. Тут у нас не стільки сильно дбали про комфорт, все більш прагматично. За розмірами канал відповідає приблизно розміру цегли, а тому є три варіанта: 14x14 см, 14x27 см і 27x27 см. І найцікавіше, коли бачиш у вітчизняних фільмах, як наші герої переміщуються по вентиляційних каналах наших будинків (хрущовок, сталінок і т.д.). Тоді дійсно пробирає на сміх, бо складається враження, що вони меленькі гномики, які можуть проникнути будь-куди. Так мало того, в нас ще й існують житлові будинки взагалі без вентиляції і це досить поширене явище, як би прикро і нереально це не звучало. Так що не судилось нашим чоловікам бувати в таких цікавих місцях, оскільки умови ну ніяк не дозволяють.

Взагалі, наш кінематограф останнім часом став взагалі не правдоподібним і штучним. Вже давно не знімають шедеврів, актори бездарні і не вміють на камеру навіть толком заплакати, а про міміку взагалі навіть мова не йде. Та ж ситуація і в театрах: приходиш на оперу "Кармен", а головну роль виконує п'ятдесятилітня актриса в закуйовдженій перуці, з поганою дикцією, не пам'ятаючи всіх слів та ще й з жахливим акцентом. Шкода, що воно так, бо раніше Україна славилась своїм культурним рівнем і зі всієї Європи з'їжджались бажаючі відвідати театр і кіно. Так, часи змінюються і ми разом з ними. Прикро це визнавати, але така правда. І від цього уже не втечеш.

